

— Sepárrast, kui omma surma wodiš weel, heamelega omma ellowisi mele woime tulle- tada, keigeselgem tunništusse märk on se, et ello olli Jummal meele párrášt; agga kui ei woi surma peäle mõttelda, muud kui agga abhastes ning kartes, selge asši süis, et ep olle meie Jummal, waid kurrati tõdd teinud süin ilmaš. Oh Jēsand, armas Jēsus, anna sepárrast armust Sinna isse, et keik ilmalikko kadduwa ja tühja lüsti mahhajáttame, ja Sinno seest omma rdmõ otsime, et kui surma kord saab tulle- ma, Sinno sees dnšaste ka lahkume. Amen.

3.

Abbi hádda sees.

(Ühhe Saksakele armsa ramatokesse seest wájakirjotud, miš kutsutakse uelš Pühha- páwa ramatukš.)

Minno dnša isša maiaš olli se wiis, et

igga dhto keige omma perrega kofko tulli- me, lauldes ning Jummalat palludes, Jē- sandat tenima, ja nenda süis piddasime ja pühhitsime iggakord páwa wimist otsa. Süggise ja talwe aial lugges isša meile ka ühhe peatükki Piiblist, ja panni wahhest head õppetust weel senna jure. Agga süisel aial ei luggend temma meile Piiblist, muud kui agga Pühhapáiwil, ja ütles, et ihho on sel aial tõ ja waewa pallawa lábbi jo nenda keigest jouust ilma, et suur lugge- minne süis ei aita. Ja sesinnane meie armsa isša maia wiis on meile keikile hinge kašsukš tulnud. Olleme jo warra Jummalat õppi- nud tundma ja armastama, ja ep olle kiufatussed, egga ukfutamišsed pahha peäle, meist heamelega woinud jaggo sada; sest et Jummal meie silma ees ja süddames. Andko armas Jummal, et keik laste wan- nemad omma lastega, ja leiwawannemad omma perrega sedda head wiisi saakšid pid-